

- המבקשים**
1. סאלם ת.ז. 3
  2. סאלם ת.ז. 4
  3. סאלם ת.ז. 2

ע"י ב"כ עו"ד עו"ד עדי לוסטיגמן ואח'
רח' אבו עוביידה 4 ירושלים
טל': 02-6222808 פקס: 02-5214947

- נ ג ד -

משרד הפנים

המשיב

ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז ירושלים - אזרחי
רח' מח"ל 7, ירושלים, ת.ד. 49333, 97763
טל': 02-5419555 פקס: 02-5419581

תגובות המדינה לבקשה להוצאות

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 23.2.2011, מתכבד המשיב ליתן בזאת תגובתו לעניין
הבקשה למסיקת הוצאות.

עמדת המשיב היא כי דין הבקשה להידחות כמפורט להלן:

1. עניינה של העתירה בהסדרת מעמדן בישראל של העותרות 2 ו-3 כתושבות קבע. העתירה
הוגשה על אף העובדה שוועדת ההשגה לא נתנה החלטתה בעניינן של העותרות.
2. תגובת וועדת ההשגה התעכבה בשל כמות ההשגות המוגשות לפתחה של הוועדה
והמטילות עליה עומס עבודה רב, ללא גיבוי של כוח אדם מתאים. לעניין זה, מופנה בית
המשפט הנכבד לתשובת המשיב מיום 8.4.2010.
3. ביום 21.2.11 קיבלו העותרות מעמד של תושבות קבע ומכאן שהעתירה התייתרה לאחר
שהסעד המבוקש בה התמלא.
4. ההלכה המנחה בעניין חיוב בעל דין בהוצאות בהליך המנהלי, נקבע בבג"צ 842/93 אל
נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מח(4) 217. וכך נקבע שם:

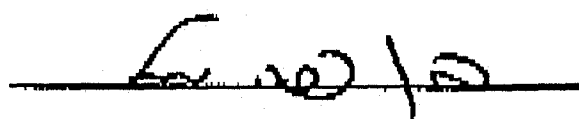
"את זכותו של עותר, שהחליט לחזור בו מעתירתו, לחיוב המשיב בהוצאותיו ובשכר טרחת עורך-דינו, יש לבחון לאור הקריטריונים הבאים: האם היה צידוק בהגשת העתירה; האם לא הזדרז העותר ופנה לבג"צ טרם שמיצה את כל האפשרויות הפתוחות לפניו; האם לא היה שיהוי בהגשת העתירה; האם עצם הגשת העתירה הוא שהניע את המשיב לחזור בו מהחלטה קודמת שלו ולהעניק לעותר את הסעד המבוקש בעתירה, עוד לפני שזו התבררה בבית המשפט".

5. במקרה שלפנינו, אומנם פנו העותרים תחילה לוועדת ההשגה טרם הגישו את העתירה, אולם לא חיכו לקבל את תגובת הוועדה ומיהרו לפנות ולהגיש את עתירתם על אף שהוועדה קיבלה ארכות להגשת תגובתה. וודאי שעצם הגשת העתירה לא הייתה הסיבה לקבלת הסעד.

6. תכלית הקמתה של וועדת ההשגה הייתה הפחתת העומס המוטל על מערכת המשפט ועל הפרקליטות בשל טיפול בעתירות בבקשות לאיחוד משפחות על פי חוק הכניסה לישראל. הזדרזות העותרים להגיש עתירה בטרם נתנה הוועדה את החלטתה חוטאת למטרת הקמתה. עצם העובדה שבקשתן של העותרות התקבלה וניתן הסעד המבוקש ע"י הוועדה עצמה, ללא כל קשר להגשת העתירה, מעידה כאלף עדים כי לו היו העותרים מחכים לקבלת תגובת הוועדה, היה נחסך זמן שיפוטי יקר.

7. מה עוד, פסיקת הוצאות במקרה זה כנגד המשיב, תעודד עותרים להזדרז ולהגיש עתירתם, אף טרם התקבלה החלטה בעניינם ע"י וועדת ההשגה, שהיא הערכאה המוסמכות לדון בעניין תחילה, משום שיסברו כי גם אם תינתן החלטה ע"י הוועדה, עדיין יוכלו לקבל הוצאות מטעם המשיב.

לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את בקשת העותרות ולא לפסוק הוצאות כנגד המשיב.

עמיצור איתם, עו"ד

עוזר לפרקליטת מחוז ירושלים - אזרחי

ירושלים כ"ז בניסן תשע"א

1 במאי 2011

פמי-ם עתמ/10/339

ע.א. 250496